

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm, ngày 10/11/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1064

“SAU KHI NGHE ĐẠO THÌ CẦN PHẢI TU, PHẢI CHỨNG”

Đạo là phép tắc, là chuẩn mực của tự nhiên. Đạo không phải để sùng bái, tôn thờ. Chúng ta phải ứng dụng Đạo trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế để chúng ta chân thật có lợi ích. Khổng Lão Phu Tử nói: “**Sáng nghe Đạo, chiều chết cũng thỏa lòng**”. Các Ngài ứng dụng những điều đã học trong lời nói, việc làm nên các Ngài nhận thấy sự thù thắng của Đạo.

Hòa Thượng nói: “**Đạo là phép của của tự nhiên không phải do ai sáng tạo ra. Trong Phật pháp gọi đây là: “Pháp nhĩ như thị”. Nó vốn là như vậy**”. Cách nghĩ, cách làm của chúng ta tương ứng với chân tướng sự thật thì đó là chúng ta thuận theo Đạo. Đạo thuận với phép tắc của tự nhiên, thuận với tánh đức của tất cả chúng sanh. Chúng ta trở về với Đạo là trở về với tự tánh thanh tịnh.

Khổng Lão Phu Tử nói: “**Thuật nhi bất tác**”. Ngài chỉ nói lại những lời người xưa đã nói. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng nói: “**Ta chỉ nói lại lời của bầy đời chư Phật đã nói**”. “**Lời của bầy đời chư Phật**” là lời các vị Phật quá khứ đã nói. Lời của các Ngài thuận với tánh đức hoàn toàn không có vọng tưởng. Người thế gian cho rằng Đạo là tôn giáo, con người phải sùng bái, tuyệt đối phục tùng. Chúng ta chỉ làm theo những điều thuận với chuẩn mực, thuận với tánh đức. Chúng ta nghe và tin theo một cách mù quáng thì đó gọi là mê tín.

Hòa Thượng nói: “**Chân tướng sự thật chính là thực tướng mà trên “Kinh Bát Nhã” đã nói, nếu tạo tác của chúng ta trái với chân tướng sự thật thì chúng ta đã tạo nghiệp. Nghiệp thiện biến hiện ra ba đường thiện. Nghiệp ác biến hiện ra ba đường ác. Tiêu chuẩn để phân biệt nghiệp thiện, nghiệp ác đó là tự lợi và lợi tha. Trong cuộc sống, nếu chúng ta chỉ nghĩ đến lợi ích của mình, không nghĩ đến lợi ích của người, thậm chí làm những việc tổn hại người khác thì đó là chúng ta đang tạo nghiệp ác**”. Chúng ta làm những việc “**tự lợi**” thì đó là chúng ta đang tạo ác nghiệp. “**Lợi tha**” là thiện nghiệp. Chân thiện là chúng ta làm vì

lợi ích chúng sanh, không để trong tâm. Hòa Thượng dạy: “*Việc tốt cần làm, không công, không đức*”.

Hòa Thượng nói: “*Nếu có thể xả mình vì người, chỉ cần đại chúng xã hội có được lợi ích vậy thì hy sinh chính mình. Đây là tinh thần của Bồ Tát Đạo. Nghiệp thiện chiêu cảm quả báo Trời Người. Nghiệp ác chiêu cảm đến ba đường ác. Sáu cõi luân hồi từ đây mà hình thành*”. Mục tiêu của chúng ta là trở thành Phật Bồ Tát thì chúng ta phải khởi tâm làm như các Ngài. Chúng ta có thể hy sinh chính mình vì lợi ích chúng sanh. Chúng ta muốn vượt thoát sáu cõi luân hồi thì chúng ta không tạo nghiệp luân hồi mà chúng ta tạo ra tịnh nghiệp. Chúng ta làm mà chúng ta không khởi tâm động niệm, không chấp trước. Chúng ta không có ý niệm làm vì công đức, phước báu thì công đức, phước báu đó sẽ viên mãn. Chúng ta làm mà chúng ta còn có ý niệm phân biệt, chấp trước thì đó là chúng ta đã vọng tưởng.

Tôi đã có dịp đến Cư sĩ Lâm ở Singapore, nhà ăn của họ mỗi ngày cung cấp khoảng 2000 đến 5000 suất ăn miễn phí cho mọi người. Ở đó không phân biệt tôn giáo, giàu nghèo, ai cũng có thể đến ăn. Thực đơn có hơn 20 món mọi người có thể tùy chọn đồ ăn. Hiện tại, chúng ta cũng đang phát tâm trồng rau sạch tặng mọi người. Chúng ta phải chú ý không làm cho người khởi lòng tham, có người được tặng rau rồi mà vẫn muốn được tặng mãi không muốn nhường cho người khác.

Hòa Thượng nói: “*Sáu cõi đều không phải là thật. Chúng ta muốn siêu việt sáu cõi, cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì đời này chúng ta phải tinh tấn, nỗ lực*”. Nhiều người ưa thích làm việc thiện, tu phước vì tu phước dễ hơn tu huệ. Chúng ta muốn tu huệ thì chúng ta phải bỏ tập khí, phiền não. Nhà Phật nói: “*Cần tu Giới – Định – Huệ. Diệt trừ tham, sân, si*”. Chúng ta phải xa lìa “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”.

Hòa Thượng nói: “*Người thế gian chấp vào thân. Đây là cái thấy sai lầm. Pháp thân huệ mạng của chúng ta mới là chân thật. Thân tứ đại chỉ như một bộ quần áo, khi bộ quần áo cũ rách thì chúng ta phải thay bộ quần áo khác*”. Chúng ta hiểu được điều này thì chúng ta sẽ xem nhẹ, không cung phụng cho cái ta giả tạo.

Trên Kinh nói, mặt mũi của chúng ta trước khi được Cha Mẹ sinh ra đó mới chính là “*bổn lai diện mục*”. “*Bổn lai diện mục*” chính là pháp thân thanh tịnh của chúng ta. Khi chúng ta giác ngộ thì chúng ta trở về với “*bổn lai diện mục*”. Chúng ta còn đang mê, chưa giác ngộ thì khi đó chúng ta là linh hồn. Linh hồn bị nghiệp lực dẫn đi, không có sự tự chủ. Chúng ta giác ngộ thì chúng ta hoàn toàn tự chủ. Chúng ta tu hành là chúng ta tìm đến sự tự tại, chúng

ta tự tại chọn được thời gian ra đi, chọn được nơi đến. Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta trôi lăn trong sáu cõi vì chúng ta không làm theo sự dạy bảo của Phật Bồ Tát, chúng ta chỉ làm theo sự sai khiến của tập khí, phiền não. Chúng ta chưa có một lần có thể tự chủ. Nếu chúng ta có một lần tự chủ thì chúng ta không còn là phàm phu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học đạo là để chúng ta tu sửa chính mình. Chúng ta phải sửa đến khi chúng ta không còn sai lầm nữa. Chúng ta phải thực tiễn Đạo trong đời sống. Khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta tương ứng với tánh đức thì đó là chúng ta đang hành đạo”**. “Tánh đức” của chúng ta là: **“Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”**. Tất cả chúng sanh, từ Chư Phật đến những loài côn trùng nhỏ nhất đều có đầy đủ tính đức. Chúng ta mê quá sâu nên tánh đức không thể hiển lộ. Chúng sanh càng thấp thì mê mờ càng sâu. Trong tự tánh chỉ có sự chân thành. Tập tánh là do sự ô nhiễm, tập nhiễm ở bên ngoài. Điều này giống như một chiếc bóng đèn trong nhà bếp bị khói bám bên ngoài nên ánh sáng của bóng đèn rất mờ. Nếu chúng ta lau sạch lớp bụi bám bên ngoài thì bóng đèn sẽ sáng như cũ. Tập tánh là sự ô nhiễm từ bên ngoài nên chúng ta có thể lau sạch. Tự tánh thanh tịnh là có sẵn nên chúng ta có thể khơi dậy.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải kiểm soát để khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế của chúng ta thuận với tự tánh”**. Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta đã thuận theo tập tánh, thuận theo tập khí, phiền não. Thí dụ, có hai đứa trẻ sơ sinh, chúng ta chỉ đưa đồ cho một đứa thì đứa còn lại sẽ khóc để biểu thị sự bất bình. Đây là do những tập tánh từ lâu đời đã có sẵn trong đứa trẻ. Chúng ta vừa có mặt trên thế gian là chúng ta đã có đầy đủ tập tánh buồn, vui, thương, ghét, giận hờn.

Phần lớn chúng ta không nỗ lực loại bỏ tập tánh để khởi tự tánh. Chúng ta nghiện thuốc, nghiện cà-phê đó là chúng ta thuận theo thói quen. Chúng ta phải kiểm soát khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế để chúng không thuận theo tập tánh. Đa phần chúng ta dính mắc, chấp trước vào việc ăn, ngủ. Chúng ta phải chuyển đổi tập khí. Chúng ta mang thân tâm để tập trung vào làm việc lợi ích chúng sanh thì tập tánh sẽ nhẹ dần đi.

Hàng ngày, tôi vẫn ngủ đủ giấc để đảm bảo sức khỏe, khi đến giờ cần dậy thì tôi tự động ngồi dậy xem đồng hồ. Chúng ta đã học hơn 1000 đề tài nhưng tôi chưa từng trễ một phút nào! Nếu có trễ thì đều là do máy móc hoặc đường truyền Internet. Trước khi vào học tôi đã làm được rất nhiều việc như đọc trước bài, ăn một bát bột sắn dây, lạy Phật hơn nửa giờ.

Tập khí là thói quen, những thói quen này nhiều đời nhiều kiếp đã sai sự chúng ta. Chúng ta đem tất cả thời gian sinh mạng này vào việc hoằng dương Phật pháp, phổ biến giáo dục Thánh Hiền, tận lực vì chúng sanh thì những tập khí xấu ác sẽ không có cơ hội xuất hiện. Khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta tương ứng với tánh đức thì đó là chúng ta đang hành đạo.

Hòa Thượng nói: **“Sau khi nghe Đạo thì chúng ta cần phải tu, phải chứng. Chúng ta nghe mà chúng ta không làm thì chúng ta sẽ không có lợi ích!”**. Trong vô lượng kiếp, chúng ta đã từng nghe Đạo nhiều lần nhưng chúng ta không làm. Nếu chúng ta chỉ nghe mà không làm thì như ngài Lý Bình Nam nói: **“Chúng ta đáng sanh tử, đáng đọa lạc như thế nào thì chúng ta vẫn phải sanh tử, đọa lạc như thế đó!”**.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!